

Staten; selv om hun nu faar 50 Øre ved Siden af om Dagen, vil vistnok den højtærede Minister indrømme, at hun skal ikke komme vidt med en saadan Indtægt. Naar, i dette Tilfælde er Enken ikke Ledvogterske; hun er ældre, over 60 Aar, og som Følge deraf har Kommunen, Odense Kommune, maattet supplere denne Pension ved Tildeling af Alderdomsunderstøttelse. Jeg maa sige, at jeg synes Staten daarligt kan være bekendt at pensionere en Kvinde med et saa ringe, et saa usselt Beløb.

Og se vi saa paa de Enker, der arbejde for Staten som Ledvogtersker, da forekommer det mig, at Forholdet er lige saa urimeligt. Jeg kan bedst illustrere det ved — med Formandens forventede Tilsladelse — at citere et Brudstykke af et Brev, jeg i disse Dage har faaet fra en af disse Enker. Denne Enke skriver blandt andet følgende: „Se her paa Tommerup—Assens Banen er der 5 Huse, som ere beboede af Ledvogterenker, som have det Hverv at bevogte Led fra 5½ Morgen til 10 Aften for en Løn af 50 Øre om Dagen. Hvordan kan man leve af det? Og de kunne ikke som andre Jernbanefunktionærer rejse til Torvs og købe sig noget, for de kunne ikke rejse frit. De kunne faa en Fridag i Maaned, men de skulle selv betale Rejsen. Jeg synes, det er urigtigt. Jeg kan ikke forstaa, at Staten vil lønne sine Folk paa den Maade, for de kunne jo ikke leve af det. Jeg har talt med et Par af disse Ledvogterenker, og de klage jo ogsaa over, at de faa for lille en Løn, og at de ikke en Gang kunne rejse frit, og hvert Efteraar faa Funktionærerne Tantième, men Enkerne faa intet. Jeg synes, at de skulde have lidt mere i Løn, og at de saa maatte faa mindst 1 Fripas i hver Maaned. Men nu haaber jeg ogsaa, at De vil gøre, hvad De kan for disse Enker, og disse ville altid være Dem taknemmelige derfor.“ Se, dette lille Brev lyder jo som en Røst direkte fra en af disse Kvinder. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil tænke alvorligt derover. Ganske vist ser jeg, at Ministeren paa Finansloven har foreslaaet en Bevilling af 55,000 Kr. mere til Banevogtning, men disse Penge ville jo ikke specielt komme saadanne Ledvogterenker som de her nævnte til gode. Men i Anmærkningen til denne Bevilling siger Ministeren, at den maa betragtes som et indledende Skridt til en Forbedring af disse Menneskers Forhold. Jeg har dog villet fremføre dette for derved yderligere at — om jeg saa

maa sige — opmuntre Ministeren til at fortsætte hurtigt ad denne Vej.

Maa jeg saa, inden jeg forlader Trafikken, blot udtale min Tilslutning til Kravet om en bedre Belysning af vore Jernbanekupeer, baade af 2den og 3die Klasse. I overordentlig mange Tilfælde er man ikke i Stand til at læse en Avis, naar man rejser paa vore Baner. Til Tider maa man, som jeg maatte forleden, da jeg rejste fra Korsør til København, nøjes med en Olielampe oppe i Loftet, saaledes at man i mange Tilfælde sidder i et rent ægyptisk Mørke. Men ogsaa den elektriske Belysning er elendig. Det er ikke saa underligt, thi saa vidt jeg har kunnet se, er det kun nogle smaa Femlysbrændere, der benyttes i adskillige af vore Jernbanekupeer, og naar de sidde højt oppe under Loftet, kan Lyset umuligt naa saa langt ned, at man er i Stand til at læse en Avis derved. Dette Forhold vilde let kunne rettes fra den højtærede Ministers Side, naar kan vilde give Ordre til, at der blev anvendt større Brændere, f. Eks. 16-Lys. Saa kunde Lamperne godt sidde oppe i Loftet, men de kunde jo ogsaa flyttes længere ned, saaledes at man fik Lys nok til sin Bog eller Avis. Jeg beder derfor den højtærede Minister tænke alvorligt over, om det ikke vil være rigtigt at søge gennemført en bedre Belysning i Kupeerne.

Den højtærede Indenrigsminister vil jeg gerne bede om at hjælpe Postbudene i Odense til en mere menneskelig Arbejdstid. Der er for faa Postbude derovre. Odense er jo en meget stor By i Udstrækning, den har ca. 4 Mil Gader, og det er i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget konstateret, at Postsagerens Antal er steget i overordentlig høj Grad i de senere Aar. Det er nu paa det forelagte Finanslovsforslag foreslaaet at ansætte 3 ny Postbude, men at man ikke har foreslaaet flere, maa formentlig være en Følge af Kniberi fra Postinspektørens eller Postmesterens Side, thi det er aldeles givet, at Arbejdstiden er saa lang, og Postsagerens Antal saa stort, at der allerede nu burde ansættes mindst 5 ny Postbude. Jeg vil gerne bede den højtærede Indenrigsminister overveje dette Forhold, som da maaske kunde forandres under Finanslovens Detailbehandling.

Maa jeg takke den højtærede Landbrugsminister, fordi han har taget Hensyn til min Henstilling under den sidste Finanslovbehandling om en Revision af Fi-